

Преюдициален въпрос

Могат ли в съответствие с предишния текст на член 21, параграф 3 от Шестата директива 77/388/ЕИО ⁽¹⁾, понастоящем възпроизведен в член 205 от Директива 2006/112/ЕО ⁽²⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, във връзка с член 202 и член 157, параграф 1, буква б) от тази директива, държавите членки да предвидят [в националното си право — член 51а, параграф 3 от WBTW (Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, белгийски Кодекс за ДДС)], че държателят на склад, различен от митнически склад, е при всички обстоятелства солидарно отговорен със собственика на складираните стоки за дължимия от последния ДДС във връзка с извършена възмездна доставка, при положение че складодържателят е бил добросъвестен и не е налице нито умисъл, нито допусната небрежност в действията му?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

⁽²⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване, отправено от Højesteret (Дания) на 21 октомври 2010 г. — Partrederiet Sea Fighter/Skatteministeriet

(Дело C-505/10)

(2011/C 13/35)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Højesteret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Partrederiet Sea Fighter

Ответник: Skatteministeriet

Преюдициален въпрос

1. Трябва ли член 8, параграф 1, буква в) от Директива 92/81/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране структурата на акцизите върху минералните масла да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като тези по настоящото дело се освобождава от данък доставката на минералните масла, използвани от екскаватор, който е прикрепен към кораб, но поради това че има свой отделен двигател и резервоар за гориво, работи самостоятелно от двигателя, задвижващ кораба?

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Firenze (Италия) на 25 октомври 2010 г. — Denise Bernardi, представлявана от своя законен представител Katia Mecacci/Fabio Bernardi

(Дело C-507/10)

(2011/C 13/36)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Firenze

Страни в главното производство

Ищец: Denise Bernardi, представлявана от своя законен представител Katia Mecacci

Ответник: Fabio Bernardi

Преюдициален въпрос

Трябва ли членове 2, 3 и 8 от Рамково решение 2001/220/ПВР ⁽¹⁾ от 15 март 2001 година относно правното положение в наказателното производство на жертвите от престъпления да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като тази по член 392, алинея 1 bis от италианския наказателно-процесуален кодекс в частта, в която не предвижда задължение за прокурора да поиска разпит и преглед на жертвата и пострадалото малолетно или непълнолетно лице посредством предварителния прямо съдебното заседание специален способ за събиране на доказателства, както и тази по член 394 от наказателно-процесуалния кодекс, който не предвижда възможност за самата жертва и пострадало малолетно или непълнолетно лице да обжалва пред съд отрицателното решение на прокурора по искането си да бъде изслушана посредством подходящата форма на специалния способ за събиране на доказателства?

⁽¹⁾ ОВ L 82, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 104.

Преюдициално запитване, отправено от Nejvyšším soudem České republiky (Чешка република) на 2 ноември 2010 г. — Wolf Naturprodukte GmbH/Sewar spol. s.r.o.

(Дело C-514/10)

(2011/C 13/37)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší soud České republiky

Страни в главното производство

Жалбоподател: Wolf Naturprodukte GmbH

Ответник: Sewar spol. s.r.o.

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 66, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 44/2001 ⁽¹⁾ на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (наричан по-нататък „Регламент Брюксел I“) да се тълкува в смисъл, че за да се прилага този регламент, е необходимо към момента на постановяване на съдебното решение регламентът да е влязъл в сила както в държавата, чийто съд е постановил съдебното решение, така и в държавата, в която една от страните иска признаването и изпълнението на това съдебно решение?

⁽¹⁾ ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.